

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2018)0257

Relațiile UE-NATO

Rezoluția Parlamentului European din 13 iunie 2018 referitoare la relațiile UE-NATO (2017/2276(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de la Lisabona,
- având în vedere Tratatul Atlanticului de Nord,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013, 26 iunie 2015, 28 iunie și 15 decembrie 2016 și 9 martie, 22 iunie și 15 decembrie 2017,
- având în vedere concluziile Consiliului din 18 mai 2015 și 14 noiembrie 2016 privind politica de securitate și apărare comună, din 6 decembrie 2016 privind cooperarea UE-NATO, din 6 martie, 18 mai și 17 iulie 2017 privind Strategia globală a UE și din 19 iunie și 5 decembrie 2017 privind punerea în aplicare a setului comun de propuneri adoptat de Consiliile UE și NATO la 6 decembrie 2016,
- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică - O strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016,
- având în vedere declarația comună din 8 iulie 2016 a președinților Consiliului European și Comisiei Europene și a Secretarului General al NATO, ansamblul comun de 42 de propuneri adoptat de Consiliile UE și NATO la 6 decembrie 2016, rapoartele intermediare din 14 iunie și 5 decembrie 2017 referitoare la punerea în aplicare a acestui ansamblu de propuneri și noul ansamblu de 32 de propuneri adoptat de ambele consilii la 5 decembrie 2017,
- având în vedere rezultatul reuniunilor Consiliului Afaceri Externe (inclusiv Apărare) din 13 noiembrie 2017 și 6 martie 2018, care au avut ca temă în mod specific cooperarea UE-NATO,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 noiembrie 2016 către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Planul de acțiune european în domeniul apărării”

(COM(2016)0950),

- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a VP/ÎR din 10 noiembrie 2017 adresată Parlamentului European și Consiliului privind îmbunătățirea mobilității militare în Uniunea Europeană (JOIN(2017)0041) și planul de acțiune aferent prezentat în martie 2018 (JOIN(2018)0005),
 - având în vedere pachetul de măsuri în domeniul apărării prezentat de Comisie la 7 iunie 2017,
 - având în vedere Raportul anual pe 2017 al Secretarului General al NATO, publicat la 15 martie 2018,
 - având în vedere Rezoluția nr. 439 a Adunării Parlamentare a NATO (AP NATO) din 9 octombrie 2017 referitoare la o cooperare mai strânsă UE-NATO,
 - având în vedere Rezoluția nr. 440 a AP NATO din 9 octombrie 2017 referitoare la baza industrială de apărare europeană,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru apărare și securitate a AP a NATO din 8 octombrie 2017 privind cooperarea NATO-UE după reuniunea la nivel înalt de la Varșovia, inclusiv anexa la acesta la care a contribuit Parlamentul European,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 aprilie 2016 referitoare la UE într-un mediu global în schimbare - o lume mai conectată, mai contestată și mai complexă¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2016 referitoare la Uniunea Europeană a Apărării²,
 - având în vedere Rezoluțiile sale din 23 noiembrie 2016 și 13 decembrie 2017 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune (PSAC)³,
 - având în vedere Rezoluțiile sale din 14 decembrie 2016 și 13 decembrie 2017 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune⁴,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 martie 2017 referitoare la implicațiile constituționale, juridice și instituționale ale politicii de securitate și apărare comune: posibilitățile oferite de Tratatul de la Lisabona⁵,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0188/2018),
- A. întrucât valorile noastre liberale, cum ar fi democrația liberală, multilateralismul, drepturile omului, pacea, dezvoltarea și statul de drept, pe care sunt întemeiate UE și legătura transatlantică, precum și sistemul internațional bazat pe norme și unitatea și

¹ JO C 58, 15.2.2018, p. 109.

² Texte adoptate, P8_TA(2016)0435.

³ Texte adoptate, P8_TA(2016)0440 și P8_TA(2017)0492.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2016)0503 și P8_TA(2017)0493.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2017)0092.

coeziunea europeană sunt contestate într-o perioadă de turbulență geopolitică și degradare rapidă a mediului strategic;

- B. întrucât cele două organizații principale ale Occidentului, UE și NATO, înregistrează progrese în întărirea cooperării lor pentru a face față unor încercări, riscuri și amenințări complexe, atât convenționale, cât și hibride, generate de actori statali și nestatali proveniți îndeosebi din Est și din Sud; întrucât acumularea de crize destabilizatoare a vecinătății europene creează atât amenințări la adresa securității interne, cât și a celei externe; întrucât niciuna din cele două organizații nu dispune de întreaga gamă de instrumente pentru a face față acestor încercări în materie de securitate pe cont propriu și fiecare ar fi mai capabilă să le facă față în cooperare cu cealaltă; întrucât UE și NATO sunt indispensabile pentru asigurarea securității Europei și a cetățenilor lor;
- C. întrucât cooperarea UE-NATO nu ar trebui considerată un scop în sine, ci o cale de a realiza priorități și obiective de securitate comune prin complementaritatea misiunilor și a mijloacelor disponibile; întrucât statele membre ale UE și aliații NATO au un singur ansamblu de forțe; întrucât, împreună, cele două organizații pot să utilizeze eficient resursele și au la dispoziție o gamă mai variată de mijloace existente cu care să răspundă la provocările de securitate;
- D. întrucât NATO este o alianță militară, iar UE nu este o astfel de alianță; întrucât UE este un actor strategic global și un furnizor de securitate, având la dispoziție o gamă largă și unică de mijloace și de instrumente pentru a face față încercărilor actuale în mod cuprinzător prin intermediul diferitelor sale politici; întrucât, conform obiectivelor Strategiei globale și în urma acesteia, UE își întărește responsabilitatea pentru propria sa securitate și propria sa apărare, precum și rolul său de partener pentru pacea și securitatea internațională și capacitatea sa de a acționa în mod autonom, întărind, în același timp, contribuția sa la NATO și promovând o cooperare mai strânsă;
- E. întrucât NATO are principala responsabilitate pentru apărarea colectivă a membrilor săi; întrucât ia act de orientarea pentru aliații NATO de a cheltui 2% din propriul PIB pentru apărare, în decurs de zece ani, pentru a menține o capacitate de apărare adecvată; întrucât NATO, ca principal partener al UE în materie de securitate, rămâne o garanție esențială pentru interoperabilitatea capabilităților forțelor aliate și coerența eforturilor lor în materie de achiziții;
- F. întrucât UE și NATO trebuie să se completeze mai bine în ceea ce privește dimensiunea securității pentru a răspunde mai bine noilor încercări, multidimensionale și fără precedent în materie de securitate; întrucât zonele comune ale celor două organizații impun, de asemenea, o cooperare mai strânsă și mai eficientă;
- G. întrucât UE și NATO, implicate ambele în gestionarea crizelor, ar desfășura mai eficient această activitate dacă ar acționa cu adevărat coordonat și ar profita la maximum de cunoștințele de specialitate și de resursele lor; întrucât, în urma Strategiei globale a UE, Uniunea își întărește abordarea comună în materie de conflicte și crize externe, precum și răspunsul la amenințările și provocările prezente în legătura dintre securitatea internă și cea externă, utilizând mijloace civile sau militare;
- H. întrucât, la reuniunea la nivel înalt a NATO de la Varșovia, din 2016, Alianța și UE au prezentat domeniile de întărire a cooperării în lumina provocărilor comune din Est și Sud, inclusiv combaterea amenințărilor hibride, sporirea rezistenței, consolidarea

capacităților în materie de apărare, apărarea cibernetică, securitatea maritimă și exercițiile; întrucât, în decembrie 2016, miniștrii de Externe ai NATO au aprobat 42 de măsuri pentru promovarea cooperării NATO-UE în domeniile stabilite, iar în decembrie 2017 au fost stabilite alte domenii de colaborare;

- I. întrucât este necesar un parteneriat UE-NATO pentru a răspunde amenințărilor hibride, inclusiv pentru a combate inducerea în eroare și dezinformarea, precum și pentru a îmbunătăți rezistența; întrucât este nevoie de o distincție clară între atribuțiile și strategiile politice ale celor două instituții;
- J. întrucât se constată o recrudescență a activităților Rusiei; întrucât, atâta timp cât persistă riscul de slăbire a legăturii transatlantice și a solidarității între statele membre ale UE, trebuie întărită abordarea lor strategică comună cu privire la Rusia; întrucât atât UE, cât și NATO sunt îngrijorate de comportamentul militar mai sigur pe sine al Rusiei; întrucât manipulările politice și atacurile cibernetice sunt, de asemenea, cauze de îngrijorare; întrucât UE a reacționat la amestecul Rusiei în afacerile interne europene care încalcă legislația și normele internaționale; întrucât rezistența este și va continua să fie un element esențial de apărare colectivă;
- K. întrucât vecinătatea sudică se confruntă cu o instabilitate fără precedent și reprezintă o provocare importantă din punct de vedere strategic atât pentru statele membre ale UE, cât și pentru statele membre ale NATO, în special pentru cele situate în prima linie;
- L. întrucât atacurile cibernetice sunt tot mai des întâlnite și mai sofisticate; întrucât, în 2014, NATO a stabilit că apărarea cibernetică face parte din sarcinile principale de apărare colectivă ale Alianței, iar în 2016 a recunoscut spațiul cibernetic ca domeniu operațional, alături de spațiul terestru, aerian și maritim; întrucât UE și NATO își pot completa reciproc eforturile; întrucât ar trebui promovată cooperarea consolidată între statele membre ale UE în domeniul securității cibernetice și întrucât în acest domeniu este nevoie de o abordare coordonată a tuturor statelor membre ale UE;
- M. întrucât, în decembrie 2017, NATO și UE au decis să își intensifice cooperarea în ceea ce privește combaterea terorismului, în principal prin sporirea schimbului de informații și prin îmbunătățirea rezistenței naționale;
- N. întrucât atât UE, cât și NATO utilizează aceeași infrastructură de transport în Europa, un factor-cheie în desfășurarea rapidă de forțe militare, și întrucât mobilitatea militară a fost recunoscută recent ca o prioritate în cooperarea dintre cele două organizații;
- O. întrucât, conform celor mai recente sondaje ale Centrului de cercetare Pew, sprijinul public pentru NATO este puternic și în creștere în majoritatea statelor membre ale NATO,

Un parteneriat mai profund

- 1. este convins că UE și NATO împărtășesc aceleași valori în eforturile lor vizând pacea și securitatea internațională, că acestea se confruntă cu încercări strategice similare și, având în vedere că 22 de state sunt membre ale ambelor organizații, că au interese de securitate și apărare convergente, inclusiv în ceea ce privește protejarea cetățenilor lor împotriva amenințărilor; consideră că parteneriatul strategic dintre UE și NATO este esențial pentru a face față acestor încercări în materie de securitate; subliniază că

cooperarea între UE și NATO ar trebui să se completeze reciproc și să respecte particularitățile și rolurile fiecăreia;

2. subliniază că deschiderea și transparența, cu respectarea deplină a autonomiei decizionale și a procedurilor ambelor organizații, precum și includerea și reciprocitatea, fără a aduce atingere caracterului specific al politicii de securitate și apărare a niciunui stat membru, sunt principii importante ale parteneriatului strategic UE-NATO; subliniază că cooperarea cu statele membre ale UE care nu sunt membre ale NATO și cu statele membre ale NATO care nu sunt membre ale UE este o parte integrantă din cooperarea UE-NATO;
3. este convins că, pentru membrii săi, NATO este piatra de temelie a apărării și a descurajării colective în Europa; este, de asemenea, convins că o UE mai puternică, cu o PSAC mai eficientă, prin intermediul mai multor proiecte între statele membre și capabilă să onoreze dispozițiile articolului 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prin care statele membre pot solicita asistență, contribuie la o NATO mai puternică; subliniază că cooperarea UE-NATO trebuie să țină cont și de politica de securitate și apărare a celor șase state membre ale UE care nu sunt membre ale NATO și a celor șapte membri ai NATO care nu sunt membri ai UE;
4. crede cu tărie că abordarea eficace a întregii game de provocări privind securitatea presupune o viziune strategică, o continuare a adaptării structurale și o combinație de instrumente de putere coercitivă și necoercitivă atât pentru UE, cât și pentru NATO; subliniază că timpul este un factor esențial pentru întărirea parteneriatului UE-NATO, ținând seama de diferențele dintre cele două organizații;
5. ia act de faptul că, chiar dacă o cultură strategică europeană comună ar trebui să fie dezvoltată în continuare, ajungerea la o percepție comună a amenințării va avea un impact pozitiv; este de părere că Uniunea trebuie să depună eforturi pentru a-și consolida autonomia strategică; încurajează, prin urmare, statele membre ale UE să ajungă, în cooperare cu instituțiile UE, la o înțelegere comună a amenințărilor ce evoluează și să continue eforturile cum ar fi informările comune, formarea pentru reacția în caz de urgență civilă și evaluările în comun ale amenințărilor; salută recentele eforturi în această direcție;
6. subliniază că cetățenii europeni, recunoscând că reacțiile pur naționale la terorism și insecuritate sunt insuficiente, se așteaptă ca UE să îi protejeze de aceste amenințări și că o cooperare strânsă între UE și NATO ar permite statelor membre să fie mai complementare și mai eficiente;
7. subliniază necesitatea consolidării cooperării UE-NATO în domeniul misiunilor și al operațiunilor, atât la nivel strategic, cât și la nivel tactic;
8. insistă că parteneriatul strategic UE-NATO este fundamental atât pentru politica de securitate și apărare comună (PSAC) în schimbare a UE și pentru viitorul Alianței, cât și pentru relațiile UE-Regatul Unit după ieșirea acestuia din UE;
9. consideră că potențialul relațiilor UE-NATO poate fi valorificat într-o mai mare măsură și că dezvoltarea și aprofundarea în continuare a parteneriatului nu ar trebui să se limiteze la un răspuns comun la crizele din afara Europei, în special din vecinătate, ci și la crizele de pe continent;

10. subliniază necesitatea conlucrării în domeniul prevenirii, analizării și al alertelor timpurii prin intermediul unui schimb eficace de informații vizând să combată amenințările emergente prin acțiuni comune;
11. consideră că declarația comună UE-NATO și acțiunile ulterioare de punere în aplicare marchează o nouă etapă, esențială, a parteneriatului strategic; salută progresele concrete în punerea în aplicare a declarației comune, în special în ce privește combaterea amenințărilor hibride, comunicarea strategică, coerența rezultatelor proceselor respective de planificare a apărării și cooperarea maritimă; încurajează realizarea de noi progrese și salută noul ansamblu de acțiuni adăugate la 5 decembrie 2017, în special pe cele referitoare la combaterea terorismului, mobilitatea militară și femeile, pacea și securitatea; salută schimbările survenite în ceea ce privește cultura angajamentului și buna funcționare a cooperării între personalul celor două organizații pentru punerea în aplicare a fiecărei acțiuni în parte; reiterează că, deși procesul în sine este administrat de instituții, succesul punerii în aplicare a obiectivelor și a acțiunilor comune convenite depinde de voința politică susținută a tuturor statelor membre; salută, în acest context, implicarea atât a membrilor UE, cât și a membrilor NATO și evidențiază că punerea în aplicare cu succes a declarației comune depinde de voința politică a tuturor statelor membre; consideră că este important să se întărească o mai bună cooperare și un dialog mai bun între UE și NATO, precum și să se asigure voința politică și resurse adecvate pentru continuarea punerii în aplicare și îmbunătățirea cooperării; așteaptă cu interes adoptarea unei noi declarații UE-NATO în cadrul reuniunii la nivel înalt a NATO de la Bruxelles, din 11-12 iulie 2018;
12. ia act de informările comune regulate prezentate de VP/ÎR și de Secretarul General al NATO la Consiliul Afaceri Externe al UE și, respectiv, la Consiliul Nord-Atlantic al NATO (NAC) și de reuniunile periodice dintre Comitetul politic și de securitate al UE și NAC;
13. salută reafirmarea angajamentului SUA față de securitatea europeană și de NATO; reamintește că UE și Statele Unite sunt parteneri internaționali importanți, al căror parteneriat se afirmă și prin intermediul NATO; subliniază valoarea relațiilor bilaterale între statele membre ale UE și SUA; este ferm convins că întărirea cooperării UE-NATO consolidează legătura transatlantică și că capacitatea NATO de a-și îndeplini misiunile este legată de relația transatlantică; constată, prin urmare, că evoluțiile politice recente ar putea avea un impact asupra forței relației transatlantice; constată că SUA, care în general a încurajat și a salutat evoluțiile substanțiale în apărarea UE, ar trebui să-și continue eforturile pentru a căpăta o mai bună înțelegere a intereselor strategice europene, inclusiv în ce privește dezvoltarea capabilităților europene de apărare; subliniază că eforturile pe care le depune UE pentru a realiza autonomia strategică întăresc mediul de securitate al Alianței;
14. salută prezența înaintată întărită a NATO pe flancul estic al NATO; salută desfășurarea de către NATO a patru grupuri tactice de luptă multinaționale în Estonia, Letonia, Lituania și Polonia, conduse de Regatul Unit, Canada, Germania și, respectiv, de Statele Unite; consideră că cooperarea UE-NATO ar trebui întărită în continuare pe frontul estic și pe cel sudic, pentru asigurarea securității ambelor organizații și pentru a împiedica și contracara în mod adecvat pătrunderea Rusiei în țările din flancul estic, prin mijloace hibride sau convenționale; subliniază că infrastructurii actuale din Europa, care se bazează în mare pe axa Vest-Est, ar trebui să i se adauge o axă Nord-Sud, pentru a corespunde nevoilor în materie de mobilitate militară; subliniază că eforturile în

materie de mobilitate militară ar trebui să contribuie la punerea în aplicare eficace a misiunilor și operațiunilor PSAC, precum și la poziția de apărare a Alianței; consideră că drumurile, podurile și căile ferate ar trebui să fie modernizate astfel încât să permită trimiterea rapidă de personal și echipamente militare;

15. subliniază, în acest sens, că este important să se îmbunătățească capabilitățile NATO de consolidare rapidă prin îmbunătățirea infrastructurii UE și a celei naționale, prin eliminarea barierelor birocratice și de infrastructură din calea deplasării rapide a forțelor și prin poziționarea prealabilă a echipamentelor și a materialelor militare, ceea ce întărește securitatea noastră colectivă;
16. salută lansarea cooperării structurate permanente (PESCO); subliniază potențialul acesteia pentru consolidarea contribuției europene în cadrul NATO; este de părere că PESCO poate îmbunătăți sinergiile și eficacitatea și că reprezintă un pas esențial pentru îmbunătățirea securității și a capabilităților de apărare ale UE, precum și a performanței potențiale a statelor membre ale UE care fac parte din NATO și este convins că UE și NATO, devenind mai puternice amândouă, se pot consolida reciproc;
17. subliniază caracterul complementar al PESCO față de NATO și faptul că ar trebui să constituie un vector pentru aprofundarea cooperării UE-NATO în domeniul dezvoltării capabilităților, deoarece vizează consolidarea capacităților de apărare ale UE și, la modul general, transformarea PSAC într-o politică mai eficace și mai pertinentă pentru reacțiile la provocările militare și de securitate din prezent; subliniază importanța transparenței și a comunicării pe tema PESCO cu Statele Unite și cu alți membri ai NATO, în scopul de a evita orice neînțelegeri;
18. subliniază că următoarea declarație comună UE-NATO ar trebui să insiste ca capabilitățile dezvoltate la nivel multinațional de către statele membre ale UE, inclusiv în cadrul PESCO, și de către membrii NATO să fie disponibile atât pentru operațiunile NATO, cât și pentru operațiunile UE; subliniază că deciziile recente adoptate de UE [procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD), PESCO, Fondul european de apărare), destinate să asigure faptul că europenii își asumă o responsabilitate mai mare pentru propria lor securitate, contribuie la consolidarea NATO, precum și la asigurarea unei repartizări echitabile a sarcinilor la nivel transatlantic, ținând seama în același timp de obiectivul de a răspunde împreună provocărilor comune de securitate, evitând suprapunerea inutilă și dezvoltând capabilități de apărare coerente, complementare și interoperabile; consideră că dezvoltarea unor standarde, proceduri, pregătiri și exerciții comune ar trebui să fie considerată un factor important de îmbunătățire a eficienței cooperării UE-NATO;
19. constată că, după Brexit, 80 % dintre cheltuielile NATO în materie de apărare vor proveni din afara UE, iar trei din patru batalioane din Est vor fi conduse de țări terțe;
20. îndeamnă UE și NATO să organizeze exerciții regulate la nivel strategic la care să participe liderii politici de vârf ai ambelor organizații; salută, în acest sens, exercițiul estonian EU CYBRID 2017, cu ocazia căruia Secretarul General al NATO a participat în premieră la un exercițiu al UE;

Principalele domenii de cooperare

21. ia act de amenințările la adresa securității care au căpătat un caracter hibrid și mai puțin

convențional și observă că pentru combaterea acestora se impune o cooperare la nivel internațional; îndeamnă UE și NATO să continue să își întărească poziția și să tindă spre o conștientizare comună a situației în ceea ce privește amenințările hibride; încurajează UE și NATO să își coordoneze mecanismele de răspuns în caz de criză pentru a oferi răspunsuri coerente la amenințările hibride; salută recenta inaugurare în comun de către Secretarul General al NATO și de către VP/ÎR al UE a Centrului European de Excelență pentru Contracurarea Amenințărilor Hibride cu sediul la Helsinki și încurajează statele membre ale UE să înființeze centre de excelență pentru contracurarea amenințărilor hibride, inspirându-se din exemplul centrului din Helsinki; salută, în acest sens, exercițiile separate, dar paralele PACE17 și CMX17, care au avut loc în 2017 și prin care personalul UE și, respectiv, personalul NATO și-au testat propriile proceduri pentru comunicarea și schimbul de informații în timpul unei amenințări hibride fictive aflate în curs de desfășurare; salută acțiunea concertată a aliaților occidentali ca răspuns la atacul chimic suspectat al Rusiei în Regatul Unit;

22. consideră că următoarea declarație comună UE-NATO ar trebui să salute progresele înregistrate și să solicite punerea în aplicare efectivă a tuturor propunerilor adoptate de cele două instituții; este de părere că sunt necesare mai multe eforturi pentru transpunerea în practică a numeroaselor angajamente deja asumate;
23. consideră, în acest context, că inițiativele de consolidare a Europei apărării ar trebui să beneficieze de sprijin din partea ambelor organizații, ceea ce le-ar permite statelor membre să își îmbunătățească autonomia strategică și să fie capabile să intervină împreună pe plan militar de manieră credibilă; reamintește că aceste inițiative sunt complementare celor ale NATO;
24. consideră că este important, de asemenea, să se asigure transpunerea în practică a principiilor includerii, reciprocității și respectării depline a autonomiei decizionale a ambelor organizații, astfel cum se prevede în Concluziile Consiliului din 5 decembrie 2017;
25. salută succesul exercițiului de gestionare paralelă și coordonată a crizelor din 2017, care a asigurat o platformă utilă pentru schimbul de bune practici; așteaptă cu interes analiza învățămintelor desprinse din această experiență, precum și continuarea cooperării în cadrul unor exerciții comune ale UE și NATO, inclusiv exercițiul condus de UE, planificat pentru 2018;
26. constată că procedurile actuale pentru schimbul de informații clasificate între cele două organizații rămân greoaie și ineficiente; consideră că ambele organizații se confruntă cu aceleași provocări strategice și, implicit, se vor confrunța împreună cu consecințele acestora; este de părere că, prin consolidarea încrederii reciproce, trebuie îmbunătățită cooperarea în ceea ce privește schimbul de informații clasificate și analiza informațiilor, inclusiv în domeniul combaterii terorismului; subliniază că UE va trebui să își îmbunătățească capacitatea, asigurând acordarea autorizării de securitate unui număr mai mare de membri ai personalului său, formare specifică pentru lucrul cu informații clasificate și investiții în comunicații sigure; este de părere că încurajarea reciprocității și a unei abordări de tip „need-to-share” (nevoia de a partaja informații pentru a primi, în schimb, altele noi și a pune în comun cunoașterea rezultată) a informațiilor adecvate ar fi, de asemenea, în avantajul misiunilor și operațiilor ambelor organizații; consideră că amenințările hibride ar putea fi combătute mai eficace în comun prin evaluarea paralelă și coordonată a informației;

27. invită UE și NATO să își consolideze cooperarea privind comunicarea strategică, inclusiv prin consolidarea parteneriatului dintre Centrul de Excelență al NATO în domeniul Comunicării Strategice și divizia StratCom a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE);
28. salută crearea noii celule de fuziune a UE împotriva amenințărilor hibride și interacțiunea acesteia cu celula de analiză a amenințărilor hibride a NATO pentru a tinde către o conștientizare comună a situației și pentru a analiza în comun potențialele amenințări hibride;
29. este convins că cooperarea și schimbul și partajarea informațiilor sunt esențiale în domeniul securității cibernetice și recunoaște progresele înregistrate în acest domeniu; subliniază necesitatea de a preveni, detecta și răspunde la incidentele cibernetice; invită ambele organizații să își coordoneze activitățile de monitorizare și să facă schimb de date privind apărarea cibernetică, dacă este cazul, facilitând astfel eforturile UE-NATO în domeniul informațiilor; încurajează UE și NATO să își îmbunătățească cooperarea și coordonarea operațională și să susțină interoperabilitatea prin schimbul de bune practici privind mijloacele, metodele și procesele utilizate pentru atribuirea atacurilor cibernetice; este de părere că intensificarea schimburilor de informații între UE și NATO reprezintă o prioritate în scopul de a permite identificarea tuturor surselor responsabile de atacurile cibernetice și desfășurarea acțiunilor juridice care se impun; consideră importantă, de asemenea, armonizarea activităților de instruire și cooperarea în ceea ce privește cercetarea și tehnologiile în domeniul cibernetic; salută acordul dintre Centrul de răspuns la incidente de securitate cibernetică al UE și Capacitatea de răspuns la incidente informatice a NATO; consideră că, în cadrul noului mandat al Agenției Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA), noile activități legate de cooperarea în domeniul apărării cibernetice pot suscita interesul NATO;
30. consideră că este important să se asigure complementaritatea și să se evite dublarea inutilă a eforturilor de consolidare a capacităților maritime, pentru a garanta mai eficient securitatea maritimă; salută intensificarea cooperării și coordonării operative UE-NATO, inclusiv partajarea conștientizării situației pe baza experienței dobândite în zona mediteraneană și în Cornul Africii, vizând astfel noi oportunități de sprijin logistic reciproc și de schimb de informații între personalul celor două organizații în ceea ce privește activitățile operaționale, inclusiv activitățile legate de migrația neregulamentară;
31. salută îmbunătățirea cooperării tactice și operaționale, inclusiv prin legături directe între Comandamentul maritim aliat al NATO și Frontex, precum și între Operația Sea Guardian și EU NAVFOR MED operația SOPHIA, care au ajutat UE și misiunile sale să oprească migrația neregulamentară și să combată rețelele de trafic ilegal, inclusiv traficul ilegal de arme; observă că NATO poate oferi, la cerere, suport logistic și alte capacități, cum ar fi realimentarea pe mare și sprijin medical; observă că acest lucru a fost precedat de cooperarea de succes dintre UE și NATO concretizată în cooperarea dintre operațiunea Ocean Shield și Operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (operația Atalanta) pentru combaterea pirateriei din largul coastelor în regiunea Cornului Africii;
32. încurajează sinergii suplimentare UE-NATO în domeniu și alte îmbunătățiri, în

particular în domeniul coordonării eforturilor privind informațiile, supravegherea și recunoașterea;

33. reiterează că inițiativele UE menite să consolideze securitatea și apărarea europeană ar trebui să contribuie și la a asigura că statele membre ale UE care sunt membre NATO își îndeplinesc angajamentele asumate în cadrul acestei organizații; consideră că statutul dublu, de stat membru al UE și al NATO, nu ar trebui să fie în detrimentul niciunui stat; tot astfel, subliniază că neapartenența unor state membre ale UE la NATO ar trebui să însemne că acestea au obligații diferite în ceea ce privește uniunea europeană a apărării; subliniază că statele membre ale UE ar trebui să poată lansa misiuni militare autonome și în cazurile în care NATO nu dorește să intervină sau care se pretează mai bine la o acțiune a UE;
34. salută tendința continuă de creștere a cheltuielilor cu apărarea în rândul statelor membre ale NATO; încurajează toate statele membre ale UE care sunt și membre ale NATO să facă progrese substanțiale pentru a ajunge la un nivel al cheltuielilor de 2 % din PIB pentru apărare, 20 % dintre acestea fiind destinate unor echipamente noi majore; consideră că statele membre ale UE care s-au angajat să respecte orientările NATO privind cheltuielile în materie de apărare ar trebui să ia în considerare alocarea unei sume specificate, în cadrul orientării de 20 % privind achizițiile, către cercetare și dezvoltare, în scopul de a garanta un nivel minim de cheltuieli destinate inovării, ceea ce, la rândul său, poate genera o „propagare” a tehnologiilor în sectorul civil;
35. reamintește apelul adresat membrilor în Declarația comună UE-NATO de la Varșovia de „a facilita o industrie de apărare mai puternică și o cercetare mai amplă în domeniul apărării”; este ferm convins că membrii UE și ai NATO trebuie să coopereze și să caute sinergii pentru consolidarea și dezvoltarea bazei lor tehnologice și industriale, în scopul de a răspunde priorităților în materie de capacități, îndeosebi prin intermediul procesului anual coordonat de revizuire privind apărarea și al Procesului NATO de planificare a apărării; consideră că o cooperare transatlantică eficientă și echilibrată în domeniul tehnologiei și al industriei de apărare ar trebui să constituie o prioritate strategică pentru ambele organizații; susține măsurile avute în vedere de Fondul european de apărare pentru încurajarea cercetării comune și a dezvoltării capacităților europene; consideră că un angajament mai mare pentru cercetare și planificarea capacităților poate genera mai multă eficiență;
36. reiterează necesitatea de a asigura coerența rezultatelor și a calendarelor între procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea al UE, planul de dezvoltare a capacităților și procesele NATO corespunzătoare, cum ar fi Procesul NATO de planificare a apărării; subliniază că este necesar să se asigure că inițiativele multinaționale în domeniul dezvoltării capacităților UE și ale NATO sunt complementare și se consolidează reciproc; subliniază că capacitățile utilizate în cadrul PSAC și dezvoltate în cadrul PESCO rămân în proprietatea statelor membre, care le pot pune la dispoziție și în alte contexte;
37. subliniază nevoia de a aborda, printr-o cooperare strânsă între UE și NATO, obstacolele fizice și juridice din calea mobilizării rapide și prompte a personalului militar și a mijloacelor militare în interiorul și în afara UE pentru a asigura o mobilitate nestânjenită a echipamentelor și a forțelor în toată Europa, ori de câte ori este necesar, inclusiv capacitatea de utilizare a infrastructurii critice (cum ar fi șoselele, podurile și căile ferate), în special prin punerea în aplicare a planului de acțiune prezentat de ÎR/VP și de

Comisie pe baza foii de parcurs elaborate de statele membre ale UE în cadrul Agenției Europene de Apărare; îndeamnă statele membre ale UE să dea curs și să valorifice rapid impulsul generat până în prezent; subliniază că sunt necesare capacități de apărare compatibile pentru a facilita desfășurarea și cooperarea la nivelul UE și al NATO; recomandă UE și NATO să abordeze și mobilitatea, pe teritoriul european, a forțelor NATO care nu aparțin unor state membre ale UE;

38. consideră că UE și NATO ar trebui să coopereze mai mult pentru a îmbunătăți reziliența, apărarea și securitatea statelor învecinate și ale partenerilor ambelor organizații; susține cu tărie faptul că asistența oferită țărilor învecinate și parteneri pentru a-și consolida capacitățile și reziliența, inclusiv pentru combaterea terorismului, comunicarea strategică, apărarea cibernetică, depozitarea muniției și reforma sectorului securității, reprezintă un obiectiv comun, în special în cele trei țări-pilot (Bosnia și Herțegovina, Moldova și Tunisia);
39. reamintește că soluționarea problemelor de securitate atât în Balcanii de Vest, cât și în vecinătatea UE și cooperarea în anumite zone specifice sunt atât în interesul Uniunii Europene, cât și al NATO; salută eforturile UE și ale NATO menite să ofere sprijin politic și practic țărilor din Balcanii de Vest, din Europa de Est și din Caucazul de Sud; sugerează statelor membre ale UE să continue aceste eforturi pentru a asigura continuarea dezvoltării democratice și reforma sectorului de securitate; subliniază că cooperarea dintre UE și NATO și țările din Balcanii de Vest este esențială pentru a răspunde amenințărilor la adresa securității de pe întregul continent;
40. subliniază importanța principiilor consacrate în Documentul de la Viena, în special a principiului deschiderii și transparenței; salută, în acest sens, deschiderea exercițiilor militare și a exercițiilor comune ale UE și ale NATO către observatorii internaționali;
41. reiterează rolul important al femeilor în misiunile PSAC și ale NATO, în special în contactul cu femeile și copiii din zonele de conflict; salută faptul că atât UE, cât și NATO au recunoscut acest rol important; recomandă UE și NATO să promoveze în mod proactiv diversitatea de gen în structurile și operațiunile lor;
42. subliniază că este necesar ca UE să asigure o relație strânsă în materie de securitate și apărare cu Regatul Unit după Brexit, recunoscând faptul că Regatul Unit va avea în continuare o contribuție majoră la apărarea europeană atât în calitatea sa de stat membru al NATO, cât și de națiune europeană, deși nu va mai fi stat membru al UE;
-
- ○
43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al UE pentru afaceri externe și politica de securitate, Secretarului General al NATO, agențiilor UE din domeniile securității și al apărării, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE și Adunării Parlamentare a NATO.